

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 576-ҳадис

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنِّي مُجْهُوْدٌ، فَأَرْسَلَ إِلَيَّ بَعْضِ نِسَائِهِ، فَقَالَتْ: وَالَّذِي بَعَثْتَ بِالْحَقِّ؛ مَا عِنْدِي إِلَّا مَاءٌ، ثُمَّ أَرْسَلَ إِلَيَّ أُخْرَى، فَقَالَتْ مِثْلُ ذَلِكَ، حَتَّىٰ قُلْنَ كُلُّهُنَّ مِثْلُ ذَلِكَ: لَا وَالَّذِي بَعَثْتَ بِالْحَقِّ؛ مَا عِنْدِي إِلَّا مَاءٌ، فَقَالَ: «مَنْ يُضِيفُ هَذَا اللَّيْلَةَ؟» فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَانْطَلَقَ بِهِ إِلَى رَحْلِهِ، فَقَالَ لِامْرَأَتِهِ: أَكْرِمِي ضَيْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

وَفِي رِوَايَةٍ: قَالَ لِامْرَأَتِهِ: هَلْ عِنْدَكِ شَيْءٌ؟ قَالَتْ: لَا، إِلَّا قُوتَ صِبَيْانِي، قَالَ: عَلَيْهِمْ بِشَيْءٍ، وَإِذَا أَرَادُوا الْعَشَاءَ، فَنَوِّمْهُمْ، وَإِذَا دَخَلَ ضَيْقُنَا، فَأَطْفَئِي السِّرَاجَ، وَأَرِيهِ أَنَا نَأْكُلُ، فَقَعَدُوا وَأَكَلُ الضَّيْفُ، وَبَاتَا طَاوِيْنِ، فَلَمَّا أَصْبَحَ غَدَّا عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: «لَقَدْ عَجِبَ اللَّهُ مِنْ صَيْنِيْكُمَا بِضَيْفِكُمَا الْلَّيْلَةَ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [خ 3798، م 2054].

Абу Хурайра розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Бир киши Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг ҳузурларига келиб, «Мен қийналиб қолдим», деди. У зот аёлларидан бирига одам юбордилар. У: «Сизни ҳақ ила юборган Зотга қасамки, ҳузуримда сувдан бошқа ҳеч нарса йўқ» деди. Сўнг бошқасига одам юбордилар, у ҳам худди шундай деди. Хуллас, ҳаммалари ҳам худди шундай «Йўқ, сизни ҳақ ила юборган Зотга қасам, ҳузуримда сувдан бошқа ҳеч нарса йўқ», дейишди. У зот: «Ким буни шу кеча меҳмон қилади?» дедилар. Шунда ансорлардан бири: «Мен, эй Аллоҳнинг Расули!» деди ва уни уйига олиб кетди. Бориб, аёлига: «Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам меҳмонларини ҳурмат қил», деди.

Бошқа ривоятда у хотинига:

«Бирон нарсанг борми?», деди. У: «Болаларимнинг емишидан бошқа ҳеч нарса йўқ», деди. У: «Уларни бирон нарса билан чалғитгин-да, агар кечки

овқатни хоҳлашса, ухлатиб қўй. Меҳмонимиз уйга кирганида чироқни ўчириб қўй. Меҳмонга биз ҳам еётгандек бўлиб кўринайлик», деди. Улар овқатга ўлтиришиди. Меҳмон овқат еди. Икковлари оч ҳолда ётишди. Тонг отгач, у Набий соллалоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига борди. У зот: «Аллоҳ сизларнинг бу кеча меҳмонга қилган илтифотингиздан хушнуд бўлди», дедилар».

Муттафақун алайҳ.

Манба: hadis.islom.uz

